

Och när jag nyss för spegeln stod;
Jag syntes ej så ful.

6.

Men wore jag en skönhet dock!
Jag satt ej här och spann,
Jag satt ibland en friar-flock,
Den bästa blef min man.

7.

Dock nej —, en liten blomma blott
En fattig skönhet är:
Hon brytes af och lyfjes smått
Och lemnas sedan der.

8.

Nej, hvarken skönhet eller dygd
Blott pengar ge behag.
En flicka utan stad och skygd
För all min tid, är jag.

9.

Nog går det, arma barn! ännu
För dig i tysthet an:
Att ej så sitta opp som fru,
Kanske åt en tyrän.

10.

Men ack! på dina gamla dagar
När handen tröttna vill:
Att ej ha bröd! ej ha försvar!
Och gåckas än dertill.

Stockholm,

Tryckt hos J. Hörberg, 1824.

Sålas i Björnståls Bokhandel i Stockholm.

Jag gitter ej sjunga om mord och bataljer
Granater och bomber, retraitter och skott —
Att tåla om äran af Vindens medaljer
Min vilja är god; men mitt pund är försmädat.
Men vid ett glas bland flickor och vänner
Der icke ryktets tadel mig känner —
Så ger jag på båten ett dusin bataljer;
Men fruktar blott Amors förrådiska skott.

2.

Men hade jag guld som jag mod har att dricka
Jag swär att det spelet blef dyrt för Sultan
Supa full gubben och knipa hvar flicka,
Som fanns i Serailen, och bringa till Sta'n.

Se'n bygga upp ett kärlekens tempel,
 Hvarje Bachant till dyrbart exempel;
 Men hade jag guld som jag mod har att dricka
 Jag swär att det spelet blef dyrt för Sultan.

3.

Skål för Kung David och Skål — för den gången
 Från spirans bekymmer han slet sig en stund
 Säg med Lorgnetten utöfwer balkongen
 Bathseba — som slumrade ljust i en lund.
 Han tog sig en klunk, och gjorde se'n mera
 Han fick sig en son — som kunde briljera.
 Skål för Kung David och Skål för den gången,
 Från spirans bekymmer han slet sig en stund.

4.

Bröder åt Bachus och Venus wår dyrkan —
 Så länge en droppe i ådran är warm.
 I minnet är nöjet — i kärleken styrkan,
 Till skål för dem alla wi tröste wår arm;
 Men när wi en gång bli gamla och tunga
 Skall ett da capo göra oss unga —
 Bröder åt Bachus och Venus wår dyrkan
 Så länge en droppe i ådran är warm.

Den fattiga Flickan.

Nåttu af mina blomnings-dar
 Ej många återstå;
 Och ingen friare jag har,
 Och ingen lär jag få.

2.

Hwar söndag får jag mig så grann
 Och from i kyrkan går.
 Der stå wid dörren man wid man:
 Min Gästman der ej står.

3.

En ser på den, och en på den,
 På mig ser icke en.
 En annan finge tio mån:
 Och jag får icke en.

4.

De andra ha då mer båd' wett
 Och fromhet och behag.
 Men är mitt ansigte så ledt?
 Och hwad för ondt gör jag?

5.

Jag twärlar att jag är så god,
 Så flitig wid mitt hjul: